

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 05.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 05.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **4042** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от А. М. М.- управител, чрез адв. Б. П. П.- САК срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № В.-2.095- 2852/28.03.2022 г., издаден от началник на сектор в Отдел „Проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П.- офис С. 3., потвърден с Решение № АУПДВ-5/20.04.2022 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с който е установен: 1. размер на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми–21 868,70 лв.; 2. Размер на дължима законна лихва по фаза 1 за периода от 30.02.2021г. до 28.03.2022г. – 991.35 лв. и по фаза 2 за периода от 21.05.2021г. до 28.03.2022г. – 1063.99 лв.

В жалбата се съдържа особено искане, на основание чл.166, ал.4 АПК да се спре изпълнението на оспорения АУПДВ, тъй като предварителното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на жалбоподателя, който е туроператор, чиято дейност е една от най- силно засегнатите икономически сектори от въведените в страна противоепидемични мерки. Релевира се, че дружеството е претърпяло значителни финансови загуби, което е доказано и в хода на кандидатстване по програмата „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“. Според жалбоподателя допускането на предварителното изпълнение на акта за сумата от общо 23 924, 04 лв. би довело до лишаване на жалбоподателя от средства, които ще бъдат използвани за покриване на разходи за дейността на предприятието наем на помещение, комунални разходи, плащания на контрагенти (хотели и други места за настаняване) и т.н. Това, от своя страна, неминуемо ще има за резултат възникването на допълнителни задължения за заплащане на лихви за забава към доставчиците на съответните услуги и крие рискове

от прекратяване на договори поради неизпълнение и претендиране на неустойки. Изтъква се, че това би довело до пагубни последици за дейността на [фирма], която е в етап на възстановяване и връщане към нормалния начин на работа, предвид и предстоящия летен сезон.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране на обжалвания Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ е допустимо - направено е от адресата на акта, заедно с обжалването му, което е в срок.

Разгледано по същество е неоснователно.

АУПДВ е издаден на основание чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във вр. с и чл.26б, ал.5 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с решение на НС от 13.03.2020г, и за преодоляване на последиците, и Заповед №ЗЦУ-3473/01.12.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, след извършена проверка за установяване на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми във връзка са предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа В.-2095 и/или №В.-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“.

Съобразно чл.26б, ал.5 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с решение на НС от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците „Неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания. Актовете по чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Обжалването на актовете не спира изпълнението им“.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая не е налице. Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Т.е. спирането на допуснатото със закона предварително изпълнение на административния акт в административния процес от съда по реда на чл. 166 АПК цели да предотврати осъществяването на разпоредените с него правни последици до разрешаването на спора относно законосъобразността му, ако бъде доказано от адресата му евентуалното настъпване на значителни и трудно поправими вреди. Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презумира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от

АПК. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

По делото липсва конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, нито са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. Аргументите на жалбоподателя са, че предварителното събиране на сумите по оспорвания акт би било критично за дружеството и би довело до сериозна опасност последното да изпадне в състояние, в което да не може да посреща задълженията си, което не се доказва от конкретни доказателства, приложени към жалбата. Дружеството е следвало изрично да посочи в какво ще се изразят тези вреди, да конкретизира същите, както и обстоятелствата, поради които определя същите като значителни или пък трудно поправими. Няма данни, че дружеството изпитва остър недостиг на парични средства, който застрашава в сериозна степен упражняването на дейността му.

Несъмнено предварителното му събиране би оказало негативен ефект върху финансовото и икономическото положение на адресата. Тези вреди обаче не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. За съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата биха се причинили вреди от предварителното изпълнение на обжалвания акт, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице такова основание със същата степен на значимост на заложения от закона държавен и обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. При липсата на писмени доказателства в тази насока и при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, съдът приема, че от предварителното изпълнение на оспорения акт за оспорващото дружество няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на държавния и обществен интерес.

Освен това, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен оспорения акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ.

Горните аргументи обуславят извода, че искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК] за спиране на предварителното изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № В.-2.095-2852/28.03.2022 г., издаден от началник на сектор в Отдел „Проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П.-офис С. З., потвърден с Решение № АУПДВ-5/20.04.2022 г. на директора на ТД на НАП [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния

административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: